

ПРИСТИГА И ЗАВОД ЗА МЕБЕЛИ

СТР. 2

ХУМАНИТАРНА ПОМОЩ ЗА БЕДНИ СЕМЕЙСТВА

СТР. 4

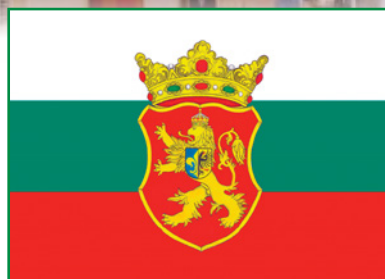
ИЗЛОЖБА, ПОСВЕТЕНА НА ЛЕОНАРДНО ДА ВИНЧИ

СТР. 8

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Братство

ISSN 2466-4707

novo.bratstvo.rs

ГОДИНА IV • БРОЙ 75 • 27 септември 2019 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ПРАЗНИЧЕН КОНЦЕРТ И ИЗЛОЖБИ НА ЦЕНТРАЛНОТО КРЪСТОВИЩЕ

СТР. 3

Вестникът излиза с финансова подкрепа на Министерството на държавната администрация и местното самоуправление, благодарение на спечеления проект „Използвай моста“. Проектът се финансира от Бюджетния фонд за националните малцинства за програми и проекти от областта на културата за 2019 г. - договор №: 401-00-00386/2019-28/303

8 МЕДАЛА ЗА БОСИЛЕГРАДСКИТЕ ЛЕКОАТЛЕТИ ВЕТЕРАНИ

СТР. 11

На 1-ви октомври в Босилеград

Заседание на НС на българското национално малцинство

На 1-ви октомври (четвъртък), с начало в 11 ч., в заседателната зала в сградата на общинската администрация в Босилеград ще се проведе четвъртото редовно заседание на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия.

На заседанието ще бъдат обсъдени дейностите на Съвета в областта на образованието, културата, информирането и служебната употреба на езика и писмото между двете заседания, както и други текущи въпроси.

На същия ден в Босилеград ще пребивава и омбудсманът на Сърбия Зоран Пашалич, който ще има срещи с членовете на Националния съвет и с кмета на Община Босилеград Владимир Захариев.

П.Л.Р.

В рамките на проекта за увеличаване на достъпността и видимостта на омбудсмана за гражданите във вътрешността на Сърбия, който финансира Посолството на Република България в Сърбия, Зоран Пашалич ще има среща с гражданите на Босилеградска община в Народната библиотека „Христо Ботев“ в Босилеград. На срещата с омбудсмана гражданите ще имат възможност да подават жалби и да обсъждат проблемите, които ги измъчват.

„КОМУНАЛАЦ“ ПОЛУЧИ НАЙ-ЗНАЧИТЕЛНАТА НАГРАДА

СТР. 2

ИНТЕГРИРА МУЛТИКУЛТУРАЛНОТО РАЗВИТИЕ МЕЖДУ СЪРБИЯ И БЪЛГАРИЯ

ФАР

МУЛТИМЕДИЕН ПОРТАЛ
НА БЪЛГАРСКИ И СРПСКИ ЕЗИК

FAR

МУЛТИМЕДИЈАЛНИ ИНТЕРНЕТ ПОРТАЛ
НА БУГАРСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

портал far.rs

ПРИСТИГА И ЗАВОД ЗА МЕБЕЛИ

Кметът на Царибродско д-р Владица Димитров тези дни посрещна още един инвеститор, с който подписа договор за купуване на парцел и задвижване на бизнес дейност в Бизнес зоната „Белеш“ (БЗБ). Става дума за собственика на българската фирма „Антони дизайн“ Антон Петров, който възнамерява да произвежда мебели предимно за сръбския пазар, но, ако работата се разрастне, да разшири пласмента и в други страни.

В цеха ще бъдат назначени на работа трима работници, но е възможно да се открият още работни места, в зависимост от успешността на работата и пласмента на продукцията, сподели пред журналисти Петров.

Кметът изрази удовлетворението

си от факта, че всички парцели в БЗБ, построени в първата фаза, са продадени, и припомни, че зоната наскоро ще бъде разширена, т.е., че предстои доизграждането ѝ.

Представители на фирмите, които купиха парцели в БЗБ, същия ден имаха възможност, благодарение на помощник-директора на Свободна зона „Пирот“ (СЗП) Зоран Петрович и сътрудниците му да се запознаят с детайлите във връзка със стопанисването в режима на свободна зона. Нека да припомним, че съответните републикански органи неотдавна дадоха зелена улица БЗБ да стане подзона на СЗП.

Б. Д.

ПОСЛАНИК НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УВАЖАЕМИ ГРАЖДАНИ НА БОСИЛЕГРАД,
СКЪПИ СЪНАРОДНИЦИ,

Позволете ми най-сърдечно да ви поздравя в навечерието на празника на Босилеград!

Големият християнски празник Рождество на Пресвета Богородица е празник на сплотеността и единството, празник за всички християнски семейства. Празник на общите ни идеали и стремеж за свобода и по-добър живот.

Нека православната вяра, която споделяме, ви закриля. Нека ви помогне да преодолявате ежедневните трудности, да пазите все така неуморно българския дух. Нека тази вяра ви даде сили и кураж да преобразите Босилеград, за да може той да се превърне в по-добро, европейско, място за живот за вас и за вашите деца.

Бъдете силни, с непреклонен дух и вяра. Пазете в сърцата си историята, традициите, корените си.

Пожелавам на вас и вашите семейства здраве, лично щастие и упоритост!

Честит празник!

Белград, 20 септември 2019 г.

С уважение,

ПОСЛАНИК:

РАДКО ВЛАЙКОВ

„Комуналац“ получи най-значителната награда

Публичното предприятие „Комуналац“ в Цариброд получи най-значителното признание по случай Деня на общината – 21 септември. Става дума за отличието „Златна монета“, което на предприятието бе присъдено за приносите, осъществени в комуналната сфера.

На тържествената сесия на Общинския съвет, която се проведе в деня на празника, присъстваха подпредседателят на правителството на Сърбия и министър на строителството, транспорта и инфраструктурата Зорана Михайлович, посланикът на Р България в Белград Радко Влайков, Негово Преосвещенство Нишкият епископ г-н Арсеније, генералният консул на Р България в Ниш Едвин Сугарев, държавният секретар в Министерството на образованието на Сърбия Марко Миленкович, директорът на републиканския Институт за социална защита Божидар Дакич, началникът на Пиротски управителен окръг Драгана Тончич, представители на градове и общини от Сърбия и България и други гости.

Началото на тържествената сесия даде председателят на Общинския съвет Зоран Гюров. В речта си той особено наблегна на факта, че Цариброд представлява съединителната тъкан между Сърбия и България и в този контекст особено внимание обърна към един от отличителните белези на този край – Паметника на Нешково, където в обща костница са погребани загиналите сръбски и български войници по време на братоубийствената война през 1885 година.

Кметът д-р Владица Димитров сподели, че много власти са се променяли в Царибродско и добави, че всяка от тях е дала свой принос в развитието на средата. Подчерта, че се гордее, заради факта, че зад всяка от тези власти са останали постижения, за които ще говорят бъдещите поколения.

След речите на царибродчаните с най-високи постове в общинската администрация, които на съгражданите си честитиха празника, към присъстващите се обърна и посланикът Радко Влайков, който между другото подчерта, че

След тържествената сесия пред Центъра за култура бе организирана изложба под название „София и Белград – археологически бисери“. Тя е чадо на дългогодишното сътрудничество между Археологическия институт към Сръбската академия на науките и изкуството и Националния археологически институт с музей към Българската академия на науките.

На откриването говориха археологът Снежана Горянова, авторка на изложбата, и Христо Попов, директор на Националния археологически институт с музей към БАН, който официално откри проявата.

Представени бяха 30 постера с изображения на 32 археологически обекта с надписи на български и сръбски език.

Както бе изтъкнато на откриването, организирането на изложбата в Цариброд е в резултат на сътрудничеството между Родната музейна сбирка към НБ „Детко Петров“ и местния Център за култура с посочените две национални институции.

Преди да започне тържествената сесия на Общинския съвет, подпредседателят на правителството на Сърбия Зорана Михайлович откри реконструирания площад пред сградата на местния Център за култура. В нейна чест, както и в чест на останалите гости и граждани на Царибродско, фолклористи от местното културно-художествено дружество на площада изпълниха няколко хора.

От трибуната, поставена на площада, Михайлович и Димитров честитиха празника на гражданите на Царибродско. Михайлович сподели, че ѝ харесва как площада е уреден и съобщи новината, че до края на октомври или в началото на ноември т. г. ще приключат изцяло работите по изграждането на източното разклонение на Коридор 10.

Царибродско подкрепят и сръбския и българския народ.

Кметът Димитров след това връчи наградите по случай Деня на общината. Лауреати на общинското признание станаха: д-р Весна Николова, за приносите ѝ в здравната сфера, известният кулинар Стамбол Гещамов (по потекло от царибродското село Куса врана) за приноса му в афирмирането на туризма в Царибродско, кметът на с. Трънски Одоровци Илия Нотев, за приноса му в решаването на комуналните и други проблеми в селото, фирмата „Плодове и зърна“ (срб. „Воће и бобице“), за постигнати резултати в областта на овощарството в територията на общината, както и местното предучилищно ведомство „8 септември“. Най-значителното общинско признание – „Златна монета“ на стойност около 500 евро, получи предприятието „Комуналац“, отличието прие директорът Саша Алексов.

Специално признание кметът връчи на подпредседателя на правителството на Сърбия Зорана Михайлович, която след това в речта си каза, че за нея това представлява огромна чест, но и отговорност. „Благодаря Ви!, сподели Михайлович и добави: Възприемам го и като признание на правителството на Сърбия, на президента на нашата страна, както и на дейците в областта на пътната област - строителите, инженерите, проектантите и работниците, които, строейки Коридор 10, свързаха Цариброд с останалата част на Сърбия, както и с България. Автомагистралите представляват сила, която разгръща възможностите за по-добър жизнен стандарт, инвестиции, работни места..., всичко с цел децата ни да останат да живеят тук, т.е. да не идват далече от нас.“

Михайлович сподели и това, че Цариброд представлява пример как трябва да се уреди живота в мултинационални среди, наблюдавайки добрите отношения между жителите с български и сръбски произход на тези простори. Присъстващите зарадва с новината, че е запланирано на Граничния преход „Градина“ край Цариброд да се открие отделен пункт за преминаване само на сръбски и български граждани.

Б. Д.

ПРАЗНИЧЕН КОНЦЕРТ И ИЗЛОЖБИ НА ЦЕНТРАЛНОТО КРЪСТОВИЩЕ

21 септември
21 септември

В Босилеград бе отбелязан Денят на общината

Итази година по повод Деня на Община Босилеград - 21 септември (Рождество на Пресвета Богородица) бяха организирани редица културни мероприятия.

На празничния концерт, който се състоя на централното кръстовище в града, пред многобройната публика се представиха двата танцови състава към Културния център, танцовият състав при Спортното дружество „Младост“, певческата група „Босилеградско славеиче“ към Културния център, солистите Добри Миланов и Анджеа Стойнев, акордеониста Микица Методиев и представителите на Босилеград в тазгодишното детско музикално състезание „Сърбия в ритъма на Европа“, които завоюваха второ място.

Центърът за култура организира и уникална изложба на традиционни ястия от Босилеградско, а заинтересованите имаха възможност да получат и

книжки с рецепти за приготвянето им. На щанда бяха представени и различни сортове плодове и зеленчуци, стари занаятчийски и глинени изделия, изработени в грънчарската работилница, която в Културния център работи по проект, финансиран от общината.

Гости за празника на града бяха представители на Община Търговище начело с кмета Ненад Кръстич, а сдружението на жени „Пчинянки“ се представи с изложба на традиционни кулинарни специалитети от този район.

В центъра на града бе организирана и изложба с картини, сътворени по време на художествения пленер „Краище“ 2019, който тази седмица за поредна година организира местното сдружение ПИНУС с финансова подкрепа на общината.

Сутринта бе отбелязан и храмовият празник на градската черква „Рождество на Пресвета Богородица“. В присъствието на голям брой вярващи, сред които бяха и ученици от основното училище, както и на кмета Владимир Захариев и председателя на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия Стефан Стойков, настоятел на Църковна община Босилеград отец Зоран Стоянов в съслужение с отец Йоан отслужи празнична Света Литургия. След като бе осветен и прерязан обредния хляб, присъстващите бяха почерпени на празничната трапеза, която подготви Църковният съвет на Община Босилеград, тазгодишен домакин на храмовия празник.

На Малка Богородица в Босилеград се организира и традиционния народен събор, на който освен босилеградчани и жители от околните села, имаше съборяни от Кюстендил и от други краища на България, както и от вътрешността на Сърбия.

П.Д.Р.

На ГКПП „Градина“

ИЗЗЕТИ ТОН И ПОЛОВИНА МАРИХУАНА!

На ГКПП „Градина“ край Цариброд преди броени дни бе иззето рекордно количество дрога, като в един ТИР, който транспортирал храна за добитък, опакована в чували, били намерени и чували с около тон и половина маришуана.

Водачът на ТИР-а Д. П. (роден 1975 г.) е арестуван, тъй като е заподозрян за вършене на утлавно деяние производство и разпространяване на упоиващи вещества.

Б. Д.

Засадени декоративни дървета в училищния двор

Училищният двор в Босилеград вече има нова украса от най-различни видове смърч, каталпа, лавандула, глобози и други декоративни дървета, засадени в рамките на програмата за защита на околната среда, която за поредна година организира Община Босилеград. В акцията се включиха и ученици от основното училище.

Микица Василев, еколог в общинската администрация и координатор на инициативите, казва, че тази година общината е закупила около 150 броя декоративни дървета, за което от бюджета са отделени около 200 000 динара.

С реализацията на тези инициативи обществените площи, училищните дворове, площите около спортните терени и дворовете около учреденията в града вече са по-красиви, изтъкна Василев.

П.Л.Р.

Учебни пособия за първолаците
Червеният кръст в Цариброд дари учебни пособия на 53-мата първолаци в общината.

Водачите на организацията д-р Никола Йорданов и Весна Тодорова със сътрудниците си разделиха подаръците, както на първолаците в централното училище в Цариброд, така и в подведомствените училища в селата Желюша и Трънски Одоровци.

Деятности на ЧК в Цариброд

ПАКЕТИ ЗА СОЦИАЛНО СЛАБИТЕ

Червенокръстката организация в Цариброд тези дни разделя 500 пакета с хранителни продукти и средства за поддържане на хигиена на социално най-затруднените семейства в общината.

Финансови средства за целта е обезпечило Правителството на Сърбия по

инициатива на Червения кръст на Сърбия. Хуманитарната дейност се провежда посредством Министерството на труда, заетостта, борческите и социални въпроси.

Въз основа на предварително определените критерии, предимство при

получаването на пакетите имат инвалидни лица, получатели на материална помощ, пенсионери, социално затруднени семейства в отдалечените села в общината, семействата на границата на осъществяването правата от областта на социалната защита, семейства без постоянни финансови доходи и др.

Акцията се провежда в 120 града и общини в Сърбия.

Б. Д.

Хуманитарна помощ за бедни семейства

Министерството на труда и социалната политика на Сърбия посредством Червения кръст в Босилеград предостави 560 пакета с храна и също толкова със средства за хигиена, както и 5 600 килограма брашно за социално уязвими семейства в нашата община.

Секретарят на местната хуманитарна организация Руска Божилова казва, че право на този вид помощ имат социално слаби семейства в отдалечените села, възрастни хора, семейства, които получават социална помощ, семейства без постоянни доходи, семейства с повече деца, деца без един или двамата родители, семейства, в които живеят лица с увреждания, и др.

Божилова посочи, че пакетите се раздават по предварително изготвени списъци от страна на председателите на местните организации на Червения кръст и със съдействието на представителите на Центъра за социални грижи.

П.Л.Р.

Хваната щука от 1 м

За Роки Стоименов и досега сме писали в нашия вестник, но темите винаги бяха свързани с тясната му специалност – шаха. Неотдавна научихме, че той бил и майстор на въдицата. Тъй като Роки е скромнен по природа и не се хвали с трофея си, за него разбрахме от трети лица и веднага се свързахме с нашия познат. Разказа ни, че зъбатата красавица, с размери 99 см и 8,5 кг, е хванал в понеделник (23 септември) на Смиловското езеро, а за примамка използвал жива рибака.

„Щуката е хищник и главно се храни с други видове риба, а не е изключено да атакува и собствения си вид. Изключително е атрактивна за спортен риболов, особено капиталните екземпляри, за хващането на които се изисква голямо умение, разбира се, и малко късмет. „Борбата“ с тази щука продължи десетина минути“, поясни за вестника ни Стоименов. Той изтъкна, че благодарение на доброто стопанисване от страна на Спортно-туристическия център „Цариброд“, през последните години Смиловското езеро е изключително богато с риба. Предприети са мерки за предотвратяване на преко-

мерния риболов, езерото се зарибява, присъстват и риболовни надзиратели, и всичко това влияе езерото да е истинска атракция за ловците. Добави още, че освен щука в езерото има и сом, шаран, амур, бабушка, червеноперка, платика, бодорка...

Че е истински спортен рибар и изключително съвестен човек, потвърждават и следните му думи: „Всичките екземпляри, които са с размер по-малък от определения, трябва да бъдат върнати в езерото. Примерно за щуката това са 50 см. Аз щука хващам главно на изкуствена примамка, а тази година хванах над 20 бройки, но повечето върнах обратно във водата. Бих използвал случая да призова и колегите ми риболовци, освен че зачитат правилата на риболова, да уважават и природата, т.е. да не я замърсяват с боклук, така езерото ни ще запази хубавия си вид, защото това е и прекрасно място, където може да се излезе на излет и семейно“ – каза, вече свободно можем да го наречем, специалистът по риболова, който вероятно притежава още таланти.

На Стоименов пожелаваме богат улов и на въдицата му да се закачат само трофейни екземпляри.

Д. Х.

„Буркан срещу буркан“

„Пазачи на смеха“, „Баби и лелки“, но и други участваха в състезанието

В рамките на тържественото отбелязване на Деня на общината, в неделя 22 септември главната улица в Димитровград бе място, където екипи от готвачи се състезаваха в приготвянето на айвар. Улицата бе изпълнена с миризма на печени чушки и любопитни хора, които използваха слънчевото време да наблюдават състезанието. Сред участниците имаше семейни екипи, но и отбори оформени на приятелска основа. Но най-важното бе, че всички бяха с добро настроение и работеха усърдно.

Нашето внимание привлече отборът на жени, които пяха и танцуваха докато работеха. Казаха ни, че са екипът на „Баби и лелки“. Всички са колежки, заети в конфекционното предприятие в Цариброд, свикнали да работят като екип. Тази година участват за пръв път в състезанието и очакват успех.

В изключително силната конкуренция победител стана екипът „Пазачи на смеха“.

По същото време улица „Балканска“ бе окичена и със сергии на изложителите на стари занаяти. Сред тях бе и Зоран Маркович от Ниш, облечен в народна носия, който сподели, че за пета поредна година участва в „Улицата на стари занаяти“ в Димитровград. Не пропуска нито едно важно събитие тук, защото харесва града и хората. Той е работил като електротехник в МИН, но след закриването на фирмата се занимава с производство на различни произведения от дърво.

С.Дж.

ОО на ЧК в Босилеград

31 БОСИЛЕГРАДЧАНИ ДАДОХА КРЪВ

В доброволната кръводарителска акция, която босилеградският Червен кръст организира на 20 септември съвместно с Института за кръвопреливане от Ниш, се включиха 31 редовни кръводарители от нашата община. Инициативата и този път се проведе в помещенията на Здравния дом в Босилеград, а в нея се включиха и три дами.

Това бе четвъртата поредна кръводарителска инициатива, която от началото на годината Червеният кръст организира заедно с Института за кръвопреливане от Ниш, а в организацията планират до края на годината да реализират още една такава през декември.

Общинската организация на Червения кръст през пролетта реализира и една акция заедно с общината и Военномедицинската академия в Белград.

П.Л.Р.

НИКОГА НЕ СЪМ СЕ ПРЕДАВАЛА

За Милена Цекич по потекло от Цариброд не можем да кажем, че животът ѝ е бил скучен и еднообразен. Още като малка, на 5 години, заминава да живее в Македония, в град Гевгелия. Тъй като баща ѝ е работил на железницата, такива премествания не са били необичайни. След ученическите дни се връща в родния Цариброд, където започва да работи в тъкачницата.

На въпроса ни защо не е останала да работи и живее в Цариброд, тя отговори:

- Усещах, че там нямам възможност да напредвам, затова завърших висше административно училище в Парачин и тази диплома ми даде възможност да работя в стара Югославия като комерсиалист.

Какви спомени имате от това време?

- Много пътувания, от Прахово до Цариброд, много нови хора, много хубави времена за мен. Но, след като се омъжих със съпруга ми започнахме работа като собственици на два магазина за хранителни стоки в Ниш. Това беше нещо ново за мен, но навремето, докато не ни сполетя инфлацията, беше хубава работа. След инфлацията закрихме магазините.

Никога не съм се предавала, ако нещо не върви намирала съм друг начин да задвижа нещата. По това време имахме започната къща в село Малча, обърнахме се към гледане на кокошки и продавахме яйца.

Чували сме много хубави неща и за вашите торти и че навремето сте правили торти по поръчки.

- Точно е. Най-голямата торта, която направих, беше от 154 яйца, става дума за една сватбена торта. Започнах просто така, че се стараех на децата ми да правя всеки път по-интересна и по-хубава торта, и хората, виждайки ги, започнаха да поръчват и за себе си. По това време нямаше интернет, нито толкова сладкар-

ници да мога да взимам идеи, и аз сама си осмислях украсата на тортиите.

Дали и сега се занимавате с това?

- Не. След известно време нещата в държавата се промениха и за да правиш торти и сладкиши, трябваше да имаш регистрирана фирма и още много други условия. Затова се насочих към земеделието тук на имота ни към къщата. Гледаме кокошки, прасета, различни зеленчуци и плодове. Построихме сушилни, подобна на старите сушилни, и започнахме да сушим сливи по възможно най-естествения начин. Но, понеже интересът към здравословното хранене става все по-голям, и интереса към нашия продукт се увеличава. Освен за лична употреба, имаме и за продажба на едро и на дребно. Тази година изсушихме 3000 кг сливи.

Личи си, че сте свикнали с живота на село?

- Трябва да кажа да, но само до една определена степен. Въздуха тук, възможността да отглеждаш продукти по здравословен начин ми харесват, но аз съм свикнала да имам контакти с повече хора и чувствах, че имам още енергия и сили за друга работа. Така основахме Сдружението на жени „Милунка Савич“, чиято дейност е опазване на старините, а председател на което съм аз.

Кажете ни нещо повече за дейностите на това Сдружение.

- Започнахме така, че няколко жени от селото решихме да направим Сдружение и да събираме хубави, стари предмети, носии и други вещи, за да ги запазим от забрава. Днес младите все по-малко знаят за носии на пример. Но, малко по малко започнаха да ни канят на различни събития, панаири, изложби и дори на състезания по приготвяне на баница, сладкиши... С радост се озоваваме на всяка покана. Участваме в поне десет събития през година, а поня-

кога и в повече. Имам много грамоти и купи лично мои, а още повече на Сдружението. Тази година на Етно панаира в Нишка баня получих втора награда за стара риза на баба ми. Миналата година победих в състезанието „Буркан срещу буркан“. Участвахме на „Дните на баницата“ в Бела паланка. Аз правих баница от сладка царевица. Сега се готвим за „Дните на Милунка Савич“ в Брус. Това е важно за нас, тъй като Сдружението ни носи нейното име. След това идва „Вурдиядата“ в Бабушница.

Как семейството Ви се отнася към факта, че имат възможност да им готви готвач с толкова много грамоти и медали?

- Всичко си е както е било и преди. Синовете ми само казаха да внимавам да не се изморявам и да продължа да готвя толкова много, ако ми е забавно. Честно казано, забавно ми е. Това не е само готвене, но и другаруване с позитивни хора.

Какво е тайната на успеха Ви?

- Мисля, че амбициозността ми помага много. Аз съм зодия Телец, и всичко, което правя, го правя да стане възможно най-добре. Старая се винаги да науча нещо ново, да направя нещо по-различно от другите. Имам няколко награди за иновативността в готвенето. Правила съм сладко от черен бѐз, както и от вълча ябълка (лъоскавац), за които се смята, че са отровни.

Как намирате инспирация за иновациите?

- За черния бѐз ми хрумна идея, докато гледах баба на над 90 години, която яде черен бѐз и то в малко количество. От старите уча за билките и техните приказки ми дават нови идеи. От разговорите с тях, винаги научавам нещо ново.

С.Дж.

«Исползвай моста» - нов проект на в-к „Ново Братство“

Министърът на Държавната администрация и местното самоуправление Бранко Ружич на 24 септември в Белград подписа договори за финансиране на 91 проекта от областта на културата на националните малцинства, които тази година са финансирани от Бюджетния фонд за националните малцинства със сума от 30 милиона динара.

Министър Ружич изтъкна, че за трета поредна година Министерството на държавната администрация и местно

самоуправление дава средства от този фонд за проекти на националните малцинства и че те се увеличават всяка година, а увеличава се и броят на заявените проекти.

И тази година вестник «Ново Братство» получи средства от фонда за националните малцинства за програми и проекти от областта на културата и то за проекта «Исползвай моста», който бе провъзгласен за втори най-добър сред пристигналите над триста проекта.

С. Дж.

Международен фестивал „Балканска черга“ в Шишковци

Културният център представи традиционните ястия и занаяти от Босилеградско

Културният център „Босилеград“ и Община Босилеград участваха в Международния фестивал „Балканска черга“, който за девета поредна година се проведе в кюстендилското село Шишковци. Организатор на фестивала, в който взеха участие представители от България, Сърбия и Северна Македония, е Сдружението „Роден край“ от Кюстендил начело с председателя Борислав Крумов.

В селото, в което прочутият български художник Владимир Димитров Майстора е сътворявал едни от най-известните си произведения, босилеградани представиха традиционни ястия от нашия край, хлебни изделия на хлебопекарните „Ибер“, „Басер С“ и „Ясна“, домашна ракия, мармалади, конфитюри и други продукти на фирмата „Ана“ от Райчиловци, стари шарени черги и други ръкоделия, зелници, погачи, баницы...

Заети в Културния център „Босилеград“ демонстрираха и приготвянето на качамак и каша, които присъстващите имаха възможност и да опитат.

На босилеградския щанд бе изложен и нашият вестник „Ново Братство“, а посетителите на фестивала го четеха с особен интерес.

В тридневния фестивал на балканската черга, майсторската скара и баница, фолкора и занаятите, бяха организирани и демонстрации на производството на мътеница, сирене, извара и масло, по стара традиция за обработка. Представена бе и изложба-базар на картини на местни художници, на тъкани черги, местна селскостопанска продукция и др. В рамките на фестивала и тази година бяха организирани турнири по народни борби за агне, дърпане на въже и други мероприятия.

П.Л.Р.

Лепа Брена вдигна публиката на крака

Тържествата по повод Деня на Община Димитровград тази година продължиха три дни, от 20 до 22 септември. Концерта на Лепа Брена увеличи богатата празнична програма. Състоя се в залата на Спортния комплекс „Парк“ именно в деня на празника - на 21 септември. Първоначално бе запланувано да се състои на големия футболен терен, но заради застудяването, той се проведе в спортната зала.

Това беше първият концерт на Лепа Брена в Цариброд. В залата освен местни жители имаше фенове на певицата от Пирот, Ниш и други места в Сърбия, но значителен брой и от съседна България. Залата започна да се пълни един час преди концерта. Събраха се хора от няколко поколения, голяма част от които не знаеха новите песни на Брена, с които тя започна концерта. Настроението ставаше все по-динамично, особено след като запя хитовете си от 80-те години „Чик погоди“, „Югословенка“, „Ти си мой грех“, „Робиня“...

Концертът продължи над два часа. Лепа Брена за пореден път показа, че е изключителен професионалист. Имаше много пироефекти, оркестъра ѝ беше в пълен състав, озвучителната система беше перфектна, а феновете готови да пеят с пълен глас.

Главен организатор на концерта бе Алтернативна културна мрежа.

С.Дж.

XXII редовна сесия на ОС в Босилеград

Съветниците в местния парламент в Босилеград на 22-рото си редовно заседание, което се проведе в петък в заседателната зала на общинската администрация, одобриха проекта за реконструкция и доизграждане на спортната зала в Босилеград, след като правителството на Република Сърбия за тази цел одобри 14 700 000 динара.

Кметът Владимир Захариев изтъкна на заседанието, че проектната документация е подготвена, а очаква се от правителството да предоставят съответни документи, с които инвеститорските права ще бъдат дадени на Община Босилеград. От своя страна общината ще вложи около 3 милиона динара за системата на отопление на залата.

Съветниците приеха и: проектопредложението за наименования на улиците и другите населени места на територията на Община Босилеград, четвъртото изменение и допълнение на Общинския бюджет за 2019 година и проектопредложението за публични дискусии.

Местният парламент прие и измененията и допълненията на финансовите планове на Спортното дружество „Младост“, Здравния дом, Публичните предприятия „Услуга“ и „Ветеринарна амбулатория“ и др.

П.Л.Р.

VII Международен художествен пленер „Крайще 2019“

Ворганизация на босилеградското сдружение ПИНУС – „Център за развитие на науката, стопанството и културата“, от 14 до 21 септември се проведе седмият пореден Международен художествен пленер под название „Крайще 2019“. И тази година организирането на пленера финансира Община Босилеград.

В тазгодишното издание на пленера участваха девет художници - четирима от България, трима от вътрешността на Сърбия, както и двама художници от Босилеград - Любиша Пенев и Сандра Стоименова. От България бяха: Сашко Евтимов - Перник, Дария Евтимова - Перник, Елисавета Владимирова - Перник и Филип Цеков - Враца, и техните колеги от Сърбия: Ана Павлович - Ниш, Бранислав Джокич Кан - Ягодина, Йевросима Лукич - Белград.

На 22 септември

МЕЖДУНАРОДЕН СЪБОР „КРАЙЩЕ 2019“ В С. БОБЕШИНО

За поредна година на 22 септември - Деня на независимостта на България, в кюстендилското село Бобешино, разположено на самата гранична бразда между Сърбия и България, се проведе традиционният Международен събор „Крайще 2019“.

На братска среща на българите от двете страни на границата, освен официални делегации от Босилеград и Кюстендил и жители от крайграничните села от двете страни на границата, на събора присъстваха и голям брой преселници от тези краища. Делегациите от общините Босилеград и Кюстендил бяха предвождани от кметовете Владимир Захариев и Петър Паунов.

По традиция събора, който има за цел заздравяване на добросъседските отношения между Сърбия и България и сближаване на българите от двете страни на границата, бе открит с интонирането на химните и издигнето на националните флагове на България и Сърбия.

Художниците твориха в малката зала на хотел „Дукат“, а по време на пленера им бяха организирани и посещения на църквата „Света Троица“ в село Извор, както и на други исторически и културни забележителности в Босилеградско. Всичките художници създадоха по две творби, които оставиха на организаторите.

Председателят на ПИНУС Микица Василев изтъкна, че целта на пленера е развитие и утвърждаване на изобразителното изкуство и изкуството като цяло и промотиране на туристическите потенциали на Община Босилеград.

В края на пленера на 21-ви септември, по повод Деня на общината, бе организирана изложба на творбите, създадени по време на пленера, която се състоя на открито в центъра на града.

П.Л.Р.

Елизабета Георгиев

ПАЗИМ ЛИ НОЩТА ОТ БУДНИТЕ?

ЧОВЕКЪТ И ЧОВЕШКОТО ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА НОВИЦА ИВАНОВ

Книгата е една градина, която може да се носи в джоба.

Арабска пословица

Текста на Елизабета Георгиев се публикува в рамките на проекта „Използвай моста“, финансиран от Бюджетния фонд за националните малцинства за програми и проекти от областта на културата за 2019.

Писаната реч е свърхестествена сила на духа. Тя е оръжие срещу земното и простото, тя е гръм който надвива всички земни шумове. Не случайно Константин Константинов казва следното: „Другото име на книгата е освобождение. Освобождение в най-пълния и в същото време най-духовния смисъл на тая дума. Освобождение политическо, религиозно, културно, освобождение от едно иго, от материален гнет, от лъже-истина, от предразсъдъци, най-сетне – тъмните сили в сложната човешка душа.“

Ако прочетете книгата „Да пазиш нощта от будните“ от Новица Иванов, ще почувствате освобождение тъкмо от всички черни сили, които са характерни за нашия човек, в нашите времена, с нашите животи. Новица Иванов е разказвач с богата поетична душа, който се опитва да помирява всички лица на един творец, да бъде автентичен и необикновен. Сигурен в изключителния си усет просто да оголва героите си, той тръгва на път, на който иска да открие човека и човешкото, ако изобщо съществува.

Иванов преследва личния си стил, като априорен критерий за ценност на творбата и умело се опитва да го развие и разшири до една степен, която ще му позволи да манипулира с него. Той експериментира със стила си, търсейки нови източници за вдъхновение и намира „своя път“, който му позволява успешно да завърши всяка жизнена история във всичките разкази.

Иванов се осланя на искреността в разказвателния процес. Тази искреност лъха от всеки разказ и автора залага на нея. Искреността в разказите на Иванов е качество, което визира свободата на изявата на емоционалността чрез по-наситен и по-интензивен колорит. В първ план тук се появява спонтаността на катрините - действието се движи, редят се сцена след сцена, всичко е подчинено на кулминацията в разказа. Тази спонтаност в разказването е супериорно качество в творческия израз на автора, който той умело ползва, дори и тогава когато самата фабула не е много интересна и не дава пространство за създаване на богата разработка.

Иванов много добре познава патриархалното - селската чувствителност

на своите герои, техните християнски ценности, които носят със себе си къде и било да се намират. Но той им позволява да покажат всичките морални принципи и да се приспособят на атмосферата и света, в който сега се намират. Такива индивидуални психически предразположения подразбират и предизвикват изява на по-екстатични, дори и неочаквани състояния. Човекът е просто грешно същество, което винаги е в състояние да бъде предизвикано от страна на нови, и нови грехове.

Иванов непринудено и ловко кара читателя и самия той да стане част от неговите разкази. Докато влиза в света на обикновения човек, читателя става активен герой и помощник на писателя. Още на първа крачка в контакта с книгата заглавията на разказите („Орото иде надесно“, „Balkan blues – Два грама щастие“, „Грехът на майка Божа“, „Кукла без глава“, „Всичко е стъкло, всичко се чути“, „Само звездите са свършени“) непосредствено карат читателя да участва в създаването и разбирането на картините. Иванов просто провокира със заглавията, играе си с тях. Заглавията са предизвикателни и достатъчно символично – силни, та постоянно да провокират читателското желание да се открие онова каквото се намира зад техните лица. Той пробужда любопитството у читателя, кара го да търси част от себе си в света на разказните герои.

Иванов си играе с характерните качества на героите си. Те са обикновени, но и достатъчно сложени и интригантни. Неговия герой е на глед обикновен човек с необикновена и сложена душа. Те са като лунатици – атакуват срещу нощта. Ако се по задълбочено анализират героите от всичките разкази леко ще се открие тайната на самото заглавие на книгата „Да пазиш нощта от будните“. Будните са тези, които рушат нощния мир. Мракът и нощта в тях буди и носталгия, и грех, и радост и лудост. Илия в разказа „Орото иде надясно“ живее за нощта. Само тогава той се опитва да забрави и да скрие корените си. Но не успява, те са по-силни от всичко. Те го преследват, те са онова особено предпоставие, което не му позволява да живее така както иска. Въпреки желанието да избяга от родното и своето, той намира изтинското си лице.

„... Чувстваше се странно между тези туристи, облечени в джинси и анцузи, купени в чужбина. И само как бяха обръснати лицата на всички тези високомерни мъже! А парфюмите на дамите им – пролетни аромати. Но в този миг Илия усети мирис на вар. Онзи остър мирис, който щипе носа и кара очите да сълзят. Отнякъде Илия усети и онези парфюми, с които селските моми и момци се пръскаха

преди да тръгнат на вечеринка или на събор...“

Миризмата на родното е навсякъде. Тя е тук и когато човека се радва и когато е тъжен и изневерен. Човекът не може да избяга от съдбата. Един човешки живот е отдавна вече написано писмо. Героите на Иванов това знаят и просто се покоряват на съдбите си. Те са философи на живота.

Така Ангел от разказа „Грехът на Майка Божа“ казва следното: „...и ти, детенце мое, все още не знаеш, какво е това човешкия живот. Не знаеш, че с мъки и за мъки сме родени, с тях още в майчиния корем сме нахранени и орисници на третата нощ са ни обрекли. И колкото да искаме да вървим по друг път, речено ни е да не се отклоняваме от онзи, нашия, който ни е избрала съдбата. Тя ни го е начертала и не иска нищо да я питаме... Слушай ме, вуйчовото! Ти обичаш думите: радост, приятелство и любов у може би очакваш, че само това ще получиш от хората. Но лъжеш се, момчето ми!... И Сатаната, и Сатаната е в тях, и не очаквай да разберат мъките ти. Твоите мъки са само твои, а и твоят път е само твой...“

Героите от разказите на Иванов много добре познават Сатаната, злото, неочакваното. Животът си играе с тях и никой не е щастлив – или е само на глед щастлив или е страдалник и осъдена душа. Дори и когато изпитват най-хубави чувства, когато са влюбени или водят любов, те като че ли живеят нащрек, очаквайки буря и мрак. Идилията на семейния живот е много често в сянка и в мъгла. Ценните и желаните слънчеви лъчи на голямото щастие не могат да го осветлят цялостно.

Момчето от разказа „Елегия“, което тича в къщи, жадуващо любов и желязо сладки тръпки от очакваната среща с обичаното момиче, среща се с тъгата, изневярата, мрака. Всички надежди се късат, очаквания мир и идилия се губят. „Всичко е стъкло, всичко се чути“ като заглавие на един от разказите на Иванов много говори за всички негови герои със счупени душици. В този разказ за чайника, писателя изгажда цяла палитра от колоритни образи, чийто прототип намираме и в другите разкази. Особено впечатляващи са героите от разказа „Кукла без глава“. Тук е и синът Мангизов – хулиган с деструктивно поведение, от баща лопов, генерален директор в една фирма и майка психоложка, които обичат само пари и мощ. Боклукджията Стоил е джудже, наказано от бога, което обича ред, лъжейки се, че така ще уреди и живота си. Стоил вярва в невъзможното, той мечтае и умира мечтайки. Хора като Стоил, Мангизови изобщо не понасят,

смятайки ги за човешки смет без право на живот. Те само изглеждат щастливи. Животът им е гнил, без щастие и смисъл. Хубавата Катина е лека, проста, самотна и нещастна жена, жадуваща любов. И тя е човешки боклук, който другите ползват като лъжовно щастие. Цяла редица от изгубени души парадират в този разказ. Иванов ги сбира на едно място, с цел да нарисова света на нещастните лунатици, които са част и от нашето всекидневие.

Последния разказ в книгата под символичното заглавие „Само звездите са свършени“ започва със следните думи: „Напоследък професорът забеляза, че всички дни и нощи започнаха да си приличат. В сценария на неговия живот не се вмъкнаха нови кадри и този негов живот заприлича на стар пожълтел филм, който за стотен път се въртеше и чиято изхабена лента всеки миг можеше да се скъса. Когато се събудеше сутрин, на него му се струваше, че всичко прилича на онова, което вече се е случило. Никакви нови корени и сокове, като че ли всичко кълмваше и пресъхваше. Нещата, които ежедневно вършеше по един и същ начин, по едно и също време, бяха направили от него човек-автомат.“

Такъв е живота – автоматично повтаряне на дните. Самият човек го оцветява със такива цветове, произведени от собствените му възходи и падения. Те могат да бъдат радостни и тъжни, в зависимост от това какъв е човека. Героите на Иванов са от онези, които дните и нощите оцветяват с един особен цвят на тиха среднощна тъга. Тази сянка, която е част от всичките герои, постоянно ги преследва и леко се пренася и съживява и с читателя.

Великия Байрон някога е казал следното: „ Една капка мастило е достатъчна, за да възбуди мислите на хиляди, даже на милион хора.“ Иванов няма да възбуди мислите чак на толкова хора, но ще бъде щастлив и горд неговата капка мастило да събуди мислите на „неговите“ хора и да ги накара да четат на майчин език хубава литература написана от „наш“ човек.

Силата на един добър разказвач (какъвто е и Иванов), който успява да плени вниманието на читателя, намира се във факта да е неповторим, мощен във въображението си, необикновен в разказването, уникален, автентичен. Автентичността, пък се крие в постоянното преследване на художника и поета в разказвача и сръчното помиряване на тези двамата. Художникът в разказвача рисува, поетът завършва неизказаните детайли, „подправя“ емоциите, а разказвачът в разказвача всичко събира и прави цялостна картина, която самият той счита за добра, дори и свършенна. На читателя остава да даде лична оценка и да се радва на прочетеното.

По повод Международния ден на демокрацията

Деятности на сдружението „Емблема“ и портал ФАР

Сдружението „Емблема“ и портал ФАР взеха участие в определени дейности в рамките на Фестивала на демокрацията. Проявата се проведе от 13 до 15 септември в няколко града и общини в Сърбия по случай Международния ден на демокрацията – 15 септември, а с партньорите си, сред които бяха и „Емблема“ и ФАР, я организира сдружението „Черта“ (срб. „Црта“) от Белград.

„Фестивалът за първи път се реализира в Сърбия и е в резултат на все по-големия брой предизвикателства и заплахи, с които се сблъсква демокрацията. Провежда се под мотото „Няма да се оттеглим“ и целта ѝ е да допринесе за подобряване на демократическото настроение“, съобщиха от сдружението „Емблема“ и портал ФАР и добавиха, че желанието им е чрез търсене на отго-

вори на някои от ключовите обществени и политически въпроси в днешно време, да дадат свой принос да се хвърли нова светлина върху тези въпроси, те по-подробно да се анализират и да се решават с по-голяма доза оптимизъм.

Миграцията на младите е един от ключовите предизвикателства, пред които е изправено нашето общество, така че „Емблема“ и ФАР му посветиха най-голямо пространство. В помещението на сдружението, съответно медията, повикаха млади хора, с които откровено говориха по темата. По въпроса се произнесоха и граждани на Царибродско в, проведената от страна на журналисти на ФАР, анкета. Като резултат на тези дейности бе направено и предаване.

Б. Д.

Литературен пленер в Сичево

За 29-и пореден път живописното дефиле Сичево близо до Ниш събра литературни дейци на Международния литературен пленер „Сичево“ - едно от най-старите литературни събития от този вид в света. Проявата се състоя от 17-22 септември.

Церемонията по откриването на пленера се проведе под верандата на къщата „Надежда Петровић“, т.е. пред сградата на пленера в Сичево.

Участници в тазгодишното му издание бяха литературните творци: Владан Матиевич (Чачак), Радоман Каневац (Белград), Драголюб Б. Джорджевич

(Ниш) – домакин на пленера, Милан Маджарев (Киkinда), Сърджан Тешин (Киkinда), Иван Миленкович (Белград), Никола Николч (Подгорица, Черна гора), Александър Прокопиев (Скопие, Северна Македония).

Литературният пленер в Сичево е основан от д-р Михайло Игнатович, нишки писател и преводач, и от Дружеството на писателите и литературните преводачи в Ниш. Негов организатор днес е Нишкият културен център с поткрепата на Град Ниш.

С. Дж.

Работна среща на преподаватели по български език и литература

На 24 септември в помещенията на „Ново Братство“ в Ниш се проведе работна среща на преподаватели по български език и литература в средните училища в Цариброд и Босилеград. Основната тема на събирането бе „Общи стандарти на постиженията за предмета български език и литература“ с цел преподавателите да се запознаят със съдържанието и структурата на стандартите за предмета български език и литература (предметни компетенции, области, нива, съдържание на стандартите чрез задачи). Също така една от целите бе преподавателите да разберат понятието на общи и специ-

фични компетенции и техния принос за развитието на общите междупредметни компетенции, както и разбиране на отношението между стандартите на постиженията и учебната програма.

Участваха преподавателите по български език и литература Ивана Апостолов и Милисав Николов от Гимназията „Св. Св. Кирил и Методий“ в Цариброд и Анита Христова и Мариела Ранчев от Гимназията в Босилеград.

Организатор на срещата бе Центъра за оценяване на качеството на образованието и възпитанието.

С. Дж.

Във фолклорен фестивал в Полша

УЧАСТВА И ЦАРИБРОДСКОТО КХД

В международния фестивал „Силезия“, който от 2 до 8 септември се проведе в полското градче Колшенцин в тамошния Ченстоховски окръг в рамките на Силезко войводство, участие взе и КХД „Цариброд“ с първия и втория ансамбли, оркестъра и вокални изпълнители.

Художественият ръководител на дружеството Далибор Глигоров пред медиите каза, че царибродчани били много добре посрещнати и добави, че с колегите от полското градче КХД „Цариброд“ ще продължи да поддържа контакти.

Царибродчани се представили с няколко изпълнения. Имали възможността да посетят центъра на окръга - град Ченстохова, както и местността Ясна гора, в която се намира прословутият Ясногорски манастир.

Проявата не била със състезателски характер. Участвали фолклорни ансамбли от Аргентина, Еквадор, Испания, Словакия...

На 26 септември КХД „Цариброд“ ще участва във фолклорна проява и в гръцкия курорт Паралия.

Б. Д.

В гимназията в Цариброд

ИЗЛОЖБА, ПОСВЕТЕНА НА ЛЕОНАРДНО ДА ВИНЧИ

Между двата броя на вестника ни, във фоайето на царибродската гимназия „Св. св. Кирил и Методий“ бе организирана изложба от пана, посветени на гениалния италиански живописец, астроном, архитект..., Леонардо да Винчи.

Учебното заведение реализира проявата с помощта на фондация „Дана“ и организацията „Натура Балканика“.

На откриването говориха директорът на гимназията Снежана Симеонова, представителят на фондация „Дана“ Марина Холодкова и гимназиалният

учител по изобразително изкуство в училището Злата Кирова.

Официалното название на проявата бе „Леонардо 500“, което подсказва, че бе посветена на 500 години от смъртта на Леонардо да Винчи.

Паната са пристигнали от Италия, а проекта е подкрепило тамошното Министерство на просветата и висшето образование. Автор на паната е архитектът Луиджи Валерио, директор на Природен културен център към Мореплавателския съюз на Италия.

Б. Д.

In memoriam

Зоран Пешич Сигма

1960-2019

Зоран Пешич Сигма, известен и награждаван писател и поет, редактор на литературното списание за изкуство и култура „Градина“ и културен деец, почина на 17 септември на 59-годишна възраст.

Пешич е публикувал девет книги с поезия, четири книги с проза, от които две като съавтор, и две пиеси. Стиховете му са превеждани на български, македонски, полски, италиански, румънски и гръцки. Редактирал е редица книги и други издания за Студентския културен център, Дома на културата и културния център в Ниш. Той е един от тримата автори на „Физическия манифест“ (1982 г.), уникално поетично движение възникнало в Ниш, автор е и на „Епопея за замърсяването на Габровачка река“, „Нови митични пейзажи (карти и колажи)“, експериментални телевизионни предавания и представления.

Пешич е носител на престижната литературна награда „Билияна Йованович“ за 2018 г., която му връчи Сръбското литературно дружество за книгата „Всичко ще бъде наред“. 2016/2017 година е получил наградата за най-оригинален домашен драматичен текст на „Стериината сцена“. Награден му текст „Улица на самотни кола“ премиерно бе изигран на сцената на Нишкия национален театър през март 2018. г. Носител е и на: черногорската награда „Миодраг Чупич“ (2018), наградата „Славиша Николин Живкович“ (2017), наградата „Тюдор Арджези“ (2015), наградата на Балканския литературен вестник (2015) и др. През 2018 г. Зоран Пешич получи и най-значимата награда на град Ниш „11 януари“.

Днес е Кръстовден

Православните християни днес почитат един от Дванадесетте велики християнски празника - Въздвижение на Светия Кръст Господен, известен като Кръстовден.

След страданията и разпятието Христови кръстът се превръща в жертвен знак на спасението и изкуплението от греха. Той олицетворява жертвената любов, победата над злото, принадлежността към християнството.

На този голям празник Църквата приканва вярващите да отдадат благовейно поклонение на самия Животворящ Кръст, на Който Спасителят понесе страдания заради нашето спасение; на Кръста като оръдие на Христовата победа над греха и смъртта.

Светата Православна Църква извършва поклонение на светия честен Кръст Господен четири пъти в годината: на третата неделя от Великия пост, наречена Кръстопоклонна, на Велики петък, на 14/1 август и на 27/14 септември.

След разпятието на Христа, по тогавашен обичай, оръжието за наказание от тоя вид - кръстното дърво, се заривало в земята на самото място, дето е изпълнена присъдата. Тъй на Голгота бил заринат кръстът на Христа и кръстовете на разпнатите с Него двама разбойници. След време на Голгота по заповед на император Адриан построили езически храм и мястото на разпятието било заличено.

Празникът Въздвижение е установен във връзка със следните свещени събития в историята на Христовата църква:

Чудесното явяване на св. Кръст на император Константин Велики;

Намирането на Светия Кръст на Голгота;

Връщането на животворящия Кръст от персийски плен.

Намирането на Кръста на Голгота (празнува се на 27/14 септември)

Преданието разказва, че през 326 година царица Елена, майката на Константин Велики, посетила светите места в Палестина и пожелала да открие светия Кръст Господен.

Ето какво ни учи преданието: „Като се увери в силата на Разпнатия на Кръста Христос и повярва, че Той е Единственият истински Бог, императорът се покръсти в Неговото име заедно с достохвалната си майка, царица Елена. И тъй като тя беше много боголюбива, той я изпрати с голямо богатство в Йерусалим, за да търси Честния Кръст. А тя, като пристигна в Йерусалим, обиколи Светите места, очисти ги от скверните идоли и откри за поклонение честните мощи на много различни светци.

Тогава патриарх на Йерусалим беше Макарий, който посрещна царицата с подобаваща чест. А блажената царица Елена, търсейки скрития някога от юдеите Животворящ Кръст Господен, повика всички юдеи от светия град и започна да ги разпитва, като искаше да й покажат мястото където се намира Честният Кръст. И тъй като те отказваха да сторят това, твърдейки, че не знаят, царица Елена ги заплаши с мъчения и смърт.

Тогава те доведоха при нея един стар мъж на име Иуда и й казаха: «Той може да ти покаже мястото, което търсиш». След като Иуда беше дълго разпитван и отказваше да открие тайната, царицата заповяда да го хвърлят в дълбок ров. Като прекара там известно време, той обеща да каже къде е скрит Христовият Кръст. Изведоха го от рова и отидоха с него на едно място, където се издигаше висок хълм от пръст и камъни. Там някога римският цар Адриан беше заповядал да издигнат храм на скверната богиня Венера и да поставят в него идол. На това място Иуда посочи, че е скрит Господният Кръст.

Царица Елена заповяда веднага да разрушат идолския храм, да разчистят пръстта и камъните и да започнат да копаят в земята. След като патриарх Макарий усърдно се помоли на посоченото място, неочаквано се разнесе силно благоухание и веднага след това на изток се откриха Гроба Господен и Голгота. Близко до тях бяха намерени в земята три

кръста, а след това и гвоздеите.

Когато всички недоумяваха кой е Христовият Кръст, случи се по същото време да носят един мъртвец, за да го погребат. Тогава патриарх Макарий заповяда на носачите да спрат и започнаха да възлагат един по един кръстовете върху покойника. Когато сложиха върху него Христовия Кръст, мъртвецът веднага възкръсна и се изправи жив. Царицата с радост пое Честния Кръст, поклони му се и го целуна, а с нея и целият царски синклит, който я придружаваше. Мнозина не можеха да видят Светия Кръст и да му се поклонят заради настъбрания се народ и започнаха да молят да го видят поне отдалече. Тогава Йерусалимският патриарх Макарий, като се възкачи на едно високо място, издигна нагоре Честния Кръст, за да го покаже на народа, който с умиление викаше «Господи помилуй».

Така започна да се празнува Въздвижението на Честния и Животворящ Кръст Господен. Царица Елена взе със себе си част от Кръстното дърво и гвоздеите, а самия Кръст заповяда да поставят в сребърен ковчег и го предаде на светейшия патриарх Макарий, за да го съхранява за бъдещите поколения.

Тогава старият Иуда (за когото се каза по-горе) заедно с множество евреи повярва в Христа и се кръсти, като беше наречен в св. Кръщение Кириак. По-късно той стана Йерусалимски патриарх и при Юлиан Отстъпник пострада мъченически за Христа.

На Кръстовден се спазва строг пост.

Кръстът има велика сила, така както казват мъдрите и духоносни отци, защото той прогонва злите сили, носи благословение и утеха за вярващите. Нека днес, на Кръстовден, когато въздигаме Кръста, да му се поклоним не само телесно, но и духовно да го изобразим в сърцата си, така че винаги да носим извора на Божията любов, извора на Божията сила, за да побеждаваме злото в себе си и злото извън нас.

Подготви Д. Христова

Разговор с директора на ОУ „Братство“ в с. Звонци Драган Иванов

НИТО ЕДИН ПЪРВОЛАК, УЧЕНИЦИТЕ ВСЕ ПО-МАЛКО

Г-н Иванов, с колко ученици започна новата учебна година в училището „Братство“ в с. Звонци?

- Започнахме с 18 ученици. За първи път в историята на село Звонци, в училището в долните класове, съответно от първи до четвърти клас, нямаме нито един ученик. На входната врата на четирикласното училище в с. Пресека, което работеше в рамките на нашето училище, тази учебна година бе сложен катинар, тъй като остана без ученици. В това село допреди известно време имахме двама ученици. Мимоходом нека да отбележа, че това бяха брат и сестричка, но родителите им междувременно решиха да се преселят в Бабушница. Понастоящем в селото има две дечица - едното на пет, а другото - на тригодишна възраст, така че все пак съществува определена възможност до две години училището пак да се открие, макар че това не е сигурно, тъй като може би компетентните ще наложат посочените дечица от с. Пресека, а може би и от някои други села, да дойдат да се учат в с. Звонци. Кой знае?

Тази година имаше ли първолаци в Звонския край?

- Не. Нито едно дете не бе записано в първи клас. Сведенията сочат, че и следващата учебна година няма да имаме първолаци.

В момента колко деца се учат в централното училище в Звонци?

- В централното училище учениците са 15, в четирикласното училище в село Ракита имаме две дечица във втори клас, докато в четирикласното училище в с. Нашушковица се учи един ученик, който е в четвърти клас, което ще рече, че може би през следващата учебна година и това училище ще бъде закрито, предвид, че родителите му оповестяват, че може би и те ще се преселят, което фактически означава, че детето им догодина няма да продължи образованието си в пети клас тук при нас.

Имате ли сведения, г-н Иванов, кога е започнало учебното дело в с. Пресека?

- Нямам точни сведения по въпроса, но предполагам, че учебното дело в с. Пресека е с над 100-годишна традиция. За съжаление, тази учебна година му дойде краят. Нека да припомним, че учебното дело в Звонци е започнало още през турското владичество, по-конкретно - през 1860 година. Спомням си, че през 2010 година, когато чествахме 150 години учебно дело в Звонския край, в учили-

щето имахме около 50-ина ученици. Ето, вижте до каква степен е намалял броят на учениците.

Какъв е броят им по класове?

- В пети клас са четирима, в шести - двама, в седми - трима и в осми - шестима.

Когато приключи учебната година, тези шестима настоящи осмокласници ще завършат основно образование, което ще рече, че догодина учениците в училището Ви ще бъдат още по-мало.

- Определено. По всичко личи, че през следващата година ще имаме общо 11 ученици, 9 от които ще се учат в Звонци, а двама - в с. Ракита.

Нека да засегнем темата с излишъка на работници. Имаше ли го тази учебна година в училището Ви?

- Имахме проблеми от това естество, но за щастие успешно ги решихме! Според съответните правилници един учител трябваше да остане без работа, но благодарение на сътрудничеството ни с компетентните хора за сферата на образованието в Царибродска община и по-конкретно с члена на Общинския изпълнителен съвет за тази област Деян Милев, както и с директорката на ОУ „Христо Ботев“ в Цариброд Катарина Симеонова, проблемът бе решен. Тук нека да отбележа, че с царибродското основно училище отчитаме дългогодишно успешно сътрудничество. В училището в Цариброд бе открита още една паралелка за следобедни занимания на децата, което подразбира учене, писане на домашни работи и др., като по този начин решихме проблема с евентуалното съкращение на трудовото място на колегката ни Лилия Николова, съот-

ветно тя бе наета от ОУ „Христо Ботев“ и работата си ще продължи там. Благодарение пък на доброто ни сътрудничество с училището „Добринка Богданович“ от с. Стрелъц в Бабушничка община, и по-конкретно - с директорката на това учебно заведение Ясмينا Тасич, успяхме да запазим работните места и на двама наши служители, като те бяха превзети от посоченото училище. Единствената, да я наречем - загуба, бе тази, че на училищния психолог нормата спадна от 100 на 50 процента. Счетоводителката и секретарката и през тази учебна година останаха със същата норма от по 50 процента.

През следващата година обаче обстановката ще бъде още по-сложна, тъй като, както вече напомним, най-вероятно ще останем без пети клас, а с него автоматично и без значителен брой часове по сръбски език, български език, математика, история, география...

Как вие, просветните дейци в звонското училище, възприемате факта, че броят на учениците постоянно намалява?

- Разбира се, че ни е трудно. Щастливи сме обаче, че тази година нито един от нас не остана без работа. Ние, за съжаление, не можем да повлияем върху процеса на намаляването на броя на населението в Звонски край. Поантата е да се обмисли начин как хората тук да останат да живеят. Чуваме, че се водят разговори да се възстанови Звонска баня, в който случай биха се открили работни места за хората. От години слушаме за възможността да се открие граничен преход край с. Петачинци, което също би способствало да се намали миграцията...

Имате ли и някои добри новини, г-н Иванов?

- Имаме, естествено! Едната от тях е, че след дълги години, съответно от построяването на сградата на училището в с. Нашушковица през 1992 г., в нея тази година успяхме да докараме вода. Дълги години имахме проблем да свържем водата на един тамошен кладенец, поради неразборно поведение на един жител, чието име тук не искам да посочвам, и най-сетне успяхме. Благодарение на подкрепата на кмета на с. Нашушковица Петър Петров, построихме и ограда около училищната сграда. Нека да се похвалим, че възстановихме части от покрива, както и пода на сградата на училището в с. Ракита. За съжаление, там не успяхме да решим проблема с вкарването на вода в сградата.

Хубава новина е и тази, че миналата учебна година нашите 22-ма ученици пожънаха много успехи от съревнования. За награждаването им предварително бяхме заделили 30 хиляди динара, но се оказа, че общата сума за целта е 56 хиляди. От местното самоуправление получихме допълнителните 26 хиляди.

Всички наши ученици, които завършиха осми клас, продължиха образованието си в средни училища, който факт ни радва много.

Когато вече засегнахме темата за сътрудничеството с местното самоуправление в Бабушница, как бихте го оценили?

- Безупречно е. За всички материални разходи получаваме средства от местното самоуправление, на никого не дължим нищо. Неотдавна получихме над 93 хиляди динара за проекта, който в Сърбия е актуален, и се отнася до въвеждането на т. нар. електронен дневник. Със средствата купихме два компютъра, принтери и други съоръжения, необходими за раеализиране за целта. От лани в централното училище в с. Звонци имаме и Интернет. В четирикласните училища в селата Ракита и Нашушковица обаче нямаме обхват, така че се налага там и занапред да ползваме класически училищни дневници.

Г-н Иванов, благодарим Ви, че отделихте време за разговор за вестника ни и, ако ни позволите, нека да се разделим с пожеланието ни, което едновременно е и възклик, и гласи: Борете се!

- Благодаря и на вас за интереса, който проявихте към училището ни, а по отношение на пожеланието и възклика ви, мога да кажа, че нищо друго не ни остава, освен да се борим.

Разговора проведе: Б. Димитров

Цариброд приветства журналисти от Сърбия и България

Спортно-туристическият център „Цариброд“ всяка година организира и помага организацията на тържествата по повод Деня на общината. Някои от тях вече са станали традиционни като: „Улица на старите занаяти“, „Буркан срещу буркан“... Проявата „Улица на старите занаяти“ се организира трета поредна година и привлича занаятчии от цяла Сърбия. Миналата година за първ път СТЦ Цариброд организира Инфо-тур за журналисти от България и Сърбия, с цел промовиране на потенциалите на Цариброд. Тъй като

събитието се оказа полезно, тази година Инфо-турът продължи три дни - от 20 до 22 септември.

На 20 септември журналистите, придружени от Деян Цветков от СТЦ „Цариброд“, направиха обиколка до село Поганово, където видяха дефилето на река Ерма, Погановския манастир и обядваха в етно ресторанта „Погановска шопка“, където опитаха традиционни ястия от Царибродско.

На следващия ден турът продължи до село Пъртопопинци, където журналистите посетиха фермата на Александър

Васов, който им разказа за ежедневието си живот, показа им животните, които отглежда, и им откри тайната за качествено козе и овчо сирене, което можаха и да опитат.

Следващата дестинация бе Центърът за рехабилитация край Смиловските езера. Това е едно от редките места в Сърбия, където благородните животни - конете, се използват за хипотерапия, подходяща за рехабилитация на хора с увреждания. Самите журналисти имаха възможността да почувстват благотворното въздействие на язденето.

След разходка край Смиловските езера, журналистите посетиха етно къщата Беков, а след това продължиха до манастира „Св. Кирик и Юлита“, където се запознаха с историята на мана-

стира, а след това посетиха манастира „Св. Петка“. Малкият, скрит манастир, построен от Маня Неделков, и историята за неговия строеж бяха особено интересни. Там учасниците в тура имаха време за отдих и отново опитаха специалитети от царибродско.

Инфо-турът ще бъде незабравим за всички участници. Журналистите имаха възможността да видят най-хубавите и характерни места на Община Цариброд и да получат всички информации от квалифициран водач от СТЦ „Цариброд“. Общината по този начин полага усилия да привлече възможно по-голям брой туристи и за предстоящите туристически прояви.

С.Дж.

Разговори

ДРАГАН ДОНЧЕВ, АЛФАТА И ОМЕГАТА НА ФК „ЖЕЛЮША“

Всяко място сред първите пет ще е извънреден успех

Г-н Дончев, отборът Ви направи бум миналия сезон, съответно експресно влезе в по-висок ранг на състезание. Вие лани постоянно оповестявахте, че ще влезете в Пиротска окръжна лига и това наистина се случи. На какво крепихте тези оптимистични изявления?

- През изминалите два сезона в Пиротска общинска лига отчетохме наистина изключителни резултати. Миналата година няхаме нито едно поражение. Регистрирахме 20 победи и два равни мача, като по този начин убедително се озовахме на първото място. Впрочем бяхме и фаворити за спечелване на първото място. Изявленията, които давах, крепих на фактите, че финансовата ситуация беше стабилна, че атмосферата в отбора бе изключително добра и че футболистите ни си сътрудничиха добре както на терена, така и извън него. За този състав мога да кажа още, че представлява сбор от играчи, преминали футболната школа на „Балкански“, но поради различни причини – задължения в училищата, факултетите или фирмите, проявиха желание да играят в „Желюша“, тъй като прецениха, че в този отбор ще могат по-удачно да направят равновесие между амбициите си в сферата на спорта и останалите жизненоважни неща.

Пиротска окръжна лига, в която

„Желюша“ ще се състезава през този сезон, вече е друга приказка. Какви са амбициите Ви за този сезон, в който ще премерват сили със значително по-силни отбори?

- Вижте, на заседание на Управителния съвет на отбора застанахме на становище, че всяко едно от първите пет места в този ранг на състезание ще удовлетвори амбициите ни. Все пак в тази лига има доста качествени отбори, така че сега не мога както лани да говоря, че и този път ще станем първенци. Във всеки случай ще се стремим да бъдем сред най-добрите, ще се стараем да се възползваме от нашите шансове, сиреч ще ги дебнем отстрани. Нека да повторим още веднъж, всяко място сред първите пет най-добре класирани отбори в тази лига за нас ще представлява извънреден успех.

Как стоят нещата с кадровия потенциал на отбора, съответно как за „Желюша“ протече трансферният прозорец?

- Отбора напусна само Едисон Тодоров, който изрази желание да играе в по-висок ранг на състезание и се озова в състава на пиротския „Танаско Раич“. Привлякохме вратаря Бобан Гогов, след това Никола Коцев, както и младия Александър Христов.

Можете ли да ни „продиктувате“ състава на „Желюша“ в този сезон? Мислим на първата единадесеторка.

- Да. Борис Димитров, Неманя Коцев, Милош Вучков, Никола Димитров, Саша Гогов, Денис Ботев, Здравко Златанов, Владимир Гогов, Бранислав Иванов, Станислав Маринков и Никола Йосифов.

* Следващият ни въпрос е свързан с финансовата подкрепа. Както знаем, тя идва предимно от общинската хазна. Доволни ли сте от размера ѝ?

- Покриваме всички разходи, доволни сме от финансирането. Може би за следващия сезон тя ще бъде и по-голяма, тъй като сега се състезаваме в по-сериозен ранг. Ще видим.

Вас, г-н Дончев, много почитатели на футбола в Царибродско Ви помнят като изключителен футболист. Сега като треньор какви амбиции имате?

- Моите амбиции като треньор са да осъществя възможно по-добри резултати с „Желюша“. Оставам в този отбор с амбицията той да стане може би и нещо повече от отбор, който се състезава на окръжно ниво.

Ако пристигнат оферти от други отбори, какъв ще бъде отговора Ви?

- Не искам да говоря за оферти от други отбори. Просто, изобщо не мисля в тази насока. Понастоящем мислите ми са фокусирани само към „Желюша“.

Разговора проведе: Б. Димитров

Пчинска футболна лига

„МЛАДОСТ“ ЗАПИСА ЕДНА ПОБЕДА И ЕДНА ЗАГУБА НА СТАРТА

След като бяха свободни в първия кръг, във втория футболистите на босилеградска „Младост“ триумфираха с 5:2 като гости на „Младост“ в Сувойница. Трикратен голмайстор за победата на „зелените“ бе Джокич, а два гола вкара Стефан Стойков.

В мача в Сувойница босилеградчани играха в следния състав: Виктор Йорданов, Горан Стойков, Марко Асков, Дамир Величковиц, Игор Иванов, Марко Костов, Ненад Петров, Александър Динов, Драган Джокич, Стефан Стойков и Даниел Иванов.

В третия кръг на 20 септември „Младост“ отстъпи като домакин с 1:3 срещу „Търновац“, въпреки че след първото полувреме имаше преднина от 1:0 с гол на централния нападател Джокич.

През втората част гостите бяха по-добрият отбор на терена и вкараха три гола, така че накрая триумфираха с общ резултат 1:3. И „Младост“ имаше изгодни шансове за още попадения през втората част, особено когато нашите нападатели излязоха сами пред вратаря на гостите. Във финала на мача и

Джокич уцели напречната греда.

Състава на „Младост“ срещу „Търновац“: Виктор Йорданов, Александър Тасев, Марко Асков, Дамир Величковиц, Игор Иванов, Марко Костов, Александър Динов, Ненад Петров, Дарко Трайков, Стефан Стойков и Драган Джокич. На резервната скамейка бяха: Димитър Николов, Стефан Златков, Горан Стойков, Михайло Йойич, Стевица Динов, Дарко Димитров и Даниел Иванов.

В следващия кръг „зелените“ гостуват на „Вихор“ в Жбевац.

По време на мача между „Младост“ и „Търновац“ се случи и един инцидент. Голмайсторът на второто попадение за „Търновац“, с което изведе отбора си напред в резултата, отпразнува гола, изобразявайки с двете си ръце двуглав орел - национален символ на Велика Албания. Тази провокация предизвика бурни реакции на футболистите на „Младост“ на терена и на публиката по трибуните. Неофициално узнаваме, че този инцидент разследват компетентните държавни органи.

П.Л.Р.

От Балканиадата в Букурещ

8 МЕДАЛА ЗА БОСИЛЕГРАДСКИТЕ ЛЕКОАТЛЕТИ ВЕТЕРАНИ

Ветераните от атлетическия клуб „Младост“, членове на националния състав на Сърбия, и тази година осъществиха изключителни резултати на 29-ото Балканско първенство по лека атлетика за ветерани, което през уикенда се проведе в румънската столица Букурещ. Петимата босилеградски лекоатлети ветерани завоюваха общо 8 медала - един златен, един сребърен и шест бронзови.

Ненад Георгиев, който в момента живее и работи в Германия, завоюва златен медал в дисциплината спортно ходене на 500 метра. Той се закичи и с бронзов медал, като член на щафетата на Сърбия в надбягването 4 x 100 метра.

Мирослав Георгиев, треньор на босилеградския волейболен клуб „Младост“,

завоюва сребърен медал в състезанието по троен скок, бронзов медал в скока на дължина и бронзов медал с щафетата на Сърбия 4 x 100 метра.

Стефан Радованов, пенсиониран офицер от Босилеград, спечели бронзов медал в надбягването на 3 000 метра с препятствия. Йордан Григоров, полицай от Босилеград, се закичи с бронзов медал в спортно ходене на 5 километра, а Блажа Воинович, също полицай от Босилеград, завоюва бронзов медал в състезанието по троен скок.

Разноските на нашите лекоатлети ветерани за участието им в Балканиадата в Букурещ и тази година пое Община Босилеград.

П.Л.Р.

„Желюша“ успешно стартира и в този ранг на състезание, като от четири изиграни мача събра общо 9 точки и се изкачи на върха във временното класиране.

В първия кръг желюшани загубиха като домакини от фаворита в лигата - отбора на „Сеняк“ от Пирот с резултат 0 : 4, но в следващите три мача регистрираха също толкова победи - срещу отбора на „Драгош“ от Пирот като гости - резултатът бе 4 : 3, срещу отбора на „Младост“ в с. Полска Ръжана, също както гостуващ отбор - 1 : 0, докато като домакин „разгуби на части“ отбора на „Задругар“ от с. Крупъц, като му вкара дори седем попадения, а от собствената си мрежа не изнесе нито една топка.

Следователно „Желюша“ и в тази лига започна да „гази“ всичко пред себе си, което подсказва, че са съвсем реални очакванията на треньора Дончев и управителния съвет на отбора в края на състезанието да се озове сред първите пет отбора от лигата.

Афоризми

Симеон КОСТОВ

- ✿ Не отчайвайте, че сте на дъното. И върха някога беше дъно.
- ✿ Казват, че в лекарствата и храната има много отрова. Блазе им на бедните и болните, те си имат здрав живот.
- ✿ Опитих се да калявам нервите. Пукнаха.
- ✿ Ако сиромашията не беше почукала на вратите, нямаше да бъдат затворени.
- ✿ На политиците пораста апетита, на народа - гладът.
- ✿ Прадвата е с вързани очи. Това е историческа победа на криминала.
- ✿ Когато на въжето се свържат двата края, то става бесилка.

Вицове

Съседе, вчера кучето ти е ухапало тыщата!

- Съжалявам много. Сигурно ще иска обезщетение?
- Това не знам, но аз искам да купя кучето!

*

Дрехи:

- Пране - 60 минути...
- Простиране и изсъхване - 3 до 6 часа...
- Прибиране и сгъване - 3 до 5 работни дни...

*

Когато казвам на моя, че ще сме заедно навеки, започва тихичко да плаче... Толкова е романтичен милия...

*

Баща към синът си:

- Вчера на улицата намерих портфейл с 200 лева и го предадох в полицията. Ти на мое място какво би направил?
- И аз кат тебе тате, щях да излъжа!

*

Три причини да обичам есента:

1. Носиш си дрехите без да се налага да си гълташ корема.
2. Оправдаваш се с есенна депресия, когато не си на кеф.
3. Винаги можеш да скриеш под шлифера буталка уиски.

*

Като бях млад, бях беден. След години яко бачкане - отговорност, дисциплина, постоянство и САМО-ЖЕРТВА - вече не съм млад...!

*

И защо напуснахте предишната си работа?

- А къде е вашият прекрасен служител, на чието място сега набирате хора?

Началник на малка гаричка отива при пътник, чакащ на перона, и му казва:

- Губите си времето. Влакът 10:30 вече не спира на нашата гара.
- Как така? Сменили са разписанието?
- Не, просто дадох на машиниста 100 лева назаем.

*

В таксито, пътникът:

- Извинете, но не ви ли се струва, че трябва да почистите предното си стъкло от калта?
- Няма значение. Така и така съм си забравил очилата вкъщи.

*

Във влак, пътуващ с три часа закъснение, кондукторът иска билет от пътник.

- Откъде накъде ще ви показвам билета си? Според разписанието аз вече съм си вкъщи.

*

- Днес не си бил на училище! Защо?

- Ами имаше нов шофьор в автобуса?
- И?
- Ами ти ми каза, да не се качвам при непознати.

*

Мъж пита шофьора на автобуса:

- Извинете, вчера да сте намерили в автобуса една дамаджана с ракия?
- Не, но намерихме, този, който я е намерил!

*

Срещат се двама приятели:

- От толкова време сте заедно с жена ти, а винаги, когато ви срещна на улицата, се държите за ръка като влюбени тийнейджъри. Възхищавам се на такава любов!
- А, любов... Ако я пусна, веднага ще изгърчи да купи нещо.

Здраво дедо Мане

Рабуша

Нъекня ми се ти по телефонат жалеше дека те све кошчинькье уболеле – и гърбина, и ногье, и рукье. И за све било криво времището. И да знайеш дека и нийе с деда Лулу исту муку мучимо – скърцаю колена ко неподмазана кола, върту ну гърбинете, търну рукье... Ама мислимо дека нейе само од времището – понатрупамо си годинкье, поостаремо. Са че ти пишем кво су нашите пенсионери намислили. Ичера дедата отиде рано у пензионото, по ладовину, ама се коджа забави – йедвам се домъкну у жешчавуту.

- Що се толкова забави, пресрето га я, че пукнеш негде по жегуту?

- Е Сускье, да знайеш кво смо дебатовали и ти би се забавила. Тамън седомо с бая Тимчу да пийемо по кавенце, ка седе Йоца порезджията и одма: Чусте ли кво синочка рече председникат. За сва села че направе путеви и водоводи, че гьи среде за банку. Че се живеје у селата ко у град.

- Е Йоцко, рече му Тимча, па иду избори и знайеш дека пред избори сваща общаваю. Остаремо с празна обещания. Чул ли си ка по войниту отишъл некой делегат у некой село и сваща обещавал, па рекъл дека и училище, че им направе. Иедън селяк рекъл: - Кво че ни превите училища, ка нема деца. – И деца че ви направимо, обещал делегатат. А съга по селата че требе да праве све – и старци, и омладину, и деца. Она селата запустеше, народат остаре.

- Море нейе само народат остарел. Чусте ли дека и асвалтат за селата остарел и са че около 20 км асвалт да разкопую и че тураю нов – умеша се Ангел кривошпията?

- Ко тека, па луди ли су, себну се Тимча колка га йе оса жцнула. Уместо да напраяве нови 20 км и да повържу йош неколко села, они че раскопую старият!? Ичера ме унукат вози за село, асвалтат си добар, има понекоя дупка, ама може да се иде. И дупкьете може да се закърпе. Ама од наше село нагоре нема мърданье – само с джипове или пеша. Сприята све однела, по путат река текла. И

уместо ньи да асвалтираю, они че поново да асвалтираю асвалтирани путеве.

И поче бабо силно дабатуванье за асвалтиранье на путищата. Сви све знаю. Ка се поиздувамо, некико са смиримо и донесомо йедногласно одлуку да пишемо у Београд – да не копаю старият асвалт, а с тея паре да асвалтираю путеве йош до некойе село. Ама кому да пишемо – на председникатога, на министаркуту ли за путеве, на владуту ли? И кой да га напише - никой нече, сви си варде дупетията. Нийе старите смо много пагили, навлекли смо стра у кошчинете. А од стра лек нема. Некико се договоримо ютре да окнемо Колу адвокатотога, да ни он посъветује кому и кико да пишемо, или он да напише писмото, да не згазимо лукат. А нийе свите да се подпишемо, никой да не мърда. Те затова се забави – обясни ми мой Лула.

- Леле Луле, реко му я, па ти се са забави, а само сте орагили, не сте писували. Ютре ка се разпишете, че си дойдеш по ладовину, ама за вечеру.

- Море Сускье, рече ми Лула, све ми се чини дека ютре рано, рано че си дойдем. Ти колка не знайеш кве смо нийе але. Бар половина од тия що денъска беомо нема да дойду, не су йели траву стискавац. Само ка помисле дека требе да се пише у Београд, сърце им се разтрепери. А камо ли да се подпишу.

- Па ко тека, нищо лоше не правите, реко му я. Вийе познаватите нашите путища, одека ония по Београд да знаю. А и тия из опщинуту не знаю. Кажу дека они слабо излазе из канцеларийете. Требе да су ви благодарни дека нема да сипую из шупльо у празно.

- Айд че видиш, после че оратимо, рече Лула и седе да руча.

Айд у здравље дедо Мане, ютре одма че ти явим кво су направили нашите старци.

Баба Суска

